

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

26 ΜΑΡΤΙΟΥ 2021

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

* * * *

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας τῆς εὐθύδομάδος
τῶν νηστειῶν, ἀναγνώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπό-
δειπνον μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου καὶ
ἀπάντων τῶν οἰκων («χαρεποσμῶν») τῆς
Θεοτόκου, κατὰ τὴν ὡς ἐπεταύ τάξιν.

· Ο ιερεύς · Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

· Ο ἀναγνώστης · Λαμήν.

· Ο ιερεύς · Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ
παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θη-
σαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορη-
γός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλī-
δος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

· Ο ἀναγνώστης · Λαμήν.

· Λαγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄ-
γιος ἀθάνατος · ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡ-
μῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀ-

νομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἔ-
ασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον·
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀ-
φειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφί-
εμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλ-
λὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

· Ο ιερεύς · Ο τι σοῦ ἐστιν ἡ βασι-
λεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Γεννητοῦ καὶ τοῦ ἀγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

· Ο ἀναγνώστης · Λαμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προ-
σπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προ-
σπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προ-
σπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Cοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἄν δικαιωθῆσ^{ται} ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Iδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συ-
νελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Iδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι.

Pαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρι-
σθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Aκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα
τεταπεινωμένα.

Aπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας
τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Kαρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἐμοὶ
ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνι-
σον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Mὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου
τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Aπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμο-
νικῷ στήριξόν με.

Dιδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Pῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσε-
ται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Kύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Oτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα
ἄν δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντε-
τριμένον καρδίαν συντετριμ-
μένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς
οὐκ ἔξουδενώσει.

Aγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ
σου τὴν Σιὰν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ιερουσαλήμ.

Tότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαι-
ούσης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυ-
τώματα.

Tότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριόν σου μόσχους,

Ψαλμὸς Ξθ'(69).

O Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου
πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι
σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐν-
τραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυ-
χήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ
ὅπισω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ
βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφή-
τωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ
λέγοντές μοι· εὗγε, εὗγε. Ἀγαλλιά-
σθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.
Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγα-
λυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ
σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι
καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.
Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἰ̄ σύ,
Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ διούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρος τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·

Καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· **Γ**νώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·

Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ διοῦλός σού εἰμι.

Сοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Μικρά Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὔλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὔλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὔλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὔλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἷνος, Σοὶ πρέπει ὅμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, δόμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἄμήν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

**Μετὰ τὸ Ἀξιόν ἐστιν..., φάλλεται
δῆς εἰς ἀργὸν μέλος
καὶ ἀπαξ σύντομον, τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἡχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.**

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος, λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. Ὅν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἔξισταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε!

**Οἱενὸς ιστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου,
ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Α΄ στάσιν τῶν
Οἴκων («Χαιρεποσμῶν») τῆς Θεοτόκου,
ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ**

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό, Χαῖρε (ἐκ γ'). καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἔξιστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἣς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἣς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἄδαμ ἡ ἀνάκλησις· **Χ**αῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα·

Χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἡλιον· **Χ**αῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἣς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἣς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ο μὲν ιερεὺς θυμῷ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ χορὸς φάλλει, τό· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε. Μεθὸς ὁ ιερεὺς συνεχίζει.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία, ἐαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων·

Ἀλληλούϊα.

Ο μὲν ιερεὺς θυμῷ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ χορὸς φάλλει τό· Ἀλληλούϊα, μεθὸς ὁ ιερεὺς συνεχίζει τὴν ἀπαγγελίαν. Τὸ αὐτὸς ἐπαναλαμβάνεται μεθέκαστον Οἶκον.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Γίόν, πῶς ἐστι τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορόήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλῖμαξ ἐπουράνιε, δι' ἣς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ Φῶς ἀρόρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς, μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ φάλλειν οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ἐχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνὸν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε! καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἴλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὔδοκία·

χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρόρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψύγαμον ὑπονοῶν Ἀμεμπτεμαθῶν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἀγίου, ἔφη·

Ἀλληλούϊα.

Εἴτα ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν·

‘Ο Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου, ο
Ωδὴ αἱ Ἡχοὶ δὲ οἱ είρμοις.

Ἄνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (δή)

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἄρχαγγελος, Ἅγνη θεώμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι’ ἣς τῆς Προμήτορος, ἀρὰ λυθήσεται.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄδαμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἀδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ εὔσμον, χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε Ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Καὶ νῦν.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ἄγνείας θησαύρισμα, χαῖρε, δί’ ἡς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἔξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὔοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ωδὴ γέ· Ο είρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στέρεωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (Δῆς)

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρῆσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε Ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ Ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Δόξα.

Ὥρθος φαεινὸς χαῖρε, ἡ μόνη, τὸν Ἡλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, δλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε Πύλη μόνη, ἦν δὲ Λόγος, διώδευσε μόνος, ἡ μοχλούς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἰσοδος, τῶν σωζομένων Πανύμνητε.

Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Μετὰ τὴν γέραδήν, φάλλεται σύντομον τό· «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον.

Αὐτόμελον. Ἡχος πλ. δ!

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλεύθερωσον,

Ἴνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ιστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Βέστασιν τῶν Οἴκων, ἥπις περιλαμβάνει τοὺς ἀπὸ τῶν στοιχείων Η, Θ, Ι,

Κ, Λ καὶ Μ ἀρχομένους Οἴκους.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ὕκουσαν οἱ Ποιμένες, τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων, τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες, εἶπον·

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ· χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερόβὸν τῆς Πίστεως ἐρεισμα· χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι’ ᾧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι’ ᾧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἡκολούθησαν αἴγλῃ· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι’ αὐτοῦ ἡρεύνων κραταιὸν Ἀνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἔχάρησαν, αὐτῷ βιωντες·

Ἀλληλούϊα.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα· χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρούμένη θρησκείας· χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρύομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύ-

νης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὑφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἄπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὃς ληρώδη, μὴ εἰδότα ϕάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Ἄμφας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ϕεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἴσχυν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ὁυσθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκου·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν.

Χαῖρε, πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφὴ τοῦ μάννα διάδοχε· χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ᾧς ὁρέει μέλι καὶ γάλα. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὃς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ’ ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη, σοῦ τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων·

Ἄλληλούϊα.

Εἴτα ὁ β' χορὸς ἀρχεταὶ
τῆς δ' ὥδης μέχρι τῆς ζ.
Ωδὴ δ'. Ο είρμός.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὔσεβῶν αἰσθητήρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἀχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλῖμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὅντως, ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου, πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύῃ, Ἀχραντε ἀκόπως βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη, πιορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἵμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Δόξα.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἔξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὑψος ἀρρόητον, Ἀπειρόγαμε, δι' ἣς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Καὶ νῦν.

Çε τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρε σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ Ἱερὸν καταφύγιον.

Ωδὴ ε! Ο είρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Γιόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς, χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ὄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαιτημα, τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίσχὺς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων, χαῖρε Ἀχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις Ἄδου, νυμφῶν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε, τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὗ δὲ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Δόξα.

Ρωνύμενοι σθένει σου, πιστῶς
ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ
Παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀ-
ξιάκουστα, περὶ ἣς λελάληται σα-
φῶς· δόρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθιος
ἀμέτρητον.

Καὶ νῦν.

Εύρυχωρον σκήνωμα, τοῦ Λό-
γου, χαῖρε Ἀχραντε· κόχλος ἡ τὸν
θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα,
χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς
Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόν-
των σε, Θεοτόκε ἑκάστοτε.

Ωδὴ γ! Ο είρμος.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἔορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θε-
ὸν δοξάζοντες. (**Δῆς**)

Τροπάρια.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡ-
μᾶς.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε,
αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως,
χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν
περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων
τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡ-
μᾶς.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε,
φλογμὸν πολυθεῖας ἡ λύσασα· ὅθεν
βιῶμέν σοι· Χαῖρε δὲ πόκος δὲ ἔν-
δροσος, δὲν Γεδεὼν Παρθένε προε-
θεάσατο.

Δόξα.

Ιδού σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν,
λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ
ὅρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλί-
ψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων
τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν
τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι·
Χαῖρε ἡ ἄφλεκτος βάτος, νεφέλη ὁ-
λόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως
ἐπισκιάζουσα.

Ο α'χορός, αῦθις σύντομον δίχορον.

Αύτόμελον. Ἡχος πλ. δ!

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νι-
κητήρια,

Ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐ-
χαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θε-
οτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπρο-
σμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευ-
θέρωσον,

Ἴνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀ-
νύμφευτε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἴστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ^{τῆς}
εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμ-
μελῶς τὴν Γέτασιν τῶν Οἴκων.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ
Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενο-
μένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γα-
στρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ
ἡν, ἀφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέπον-
τες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἀνθος τῆς ἀφθαρσίας·
χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλά-
μπουσα·

χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαί-
νουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ
οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον
εύσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται
πολλοί.

Χαῖρε, κυριοῦσα ὁδηγὸν πλα-
νωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννῶσα λυ-
τρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπη-
σις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συ-
χώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρό-
ρησίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον
νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν
τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν
μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψη-
λὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς
ἀνθρωπος, βουλόμενος ἔλκύσαι
πρὸς τὸ ὄψιος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Ολως ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν
ἄνω οὐδόλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγρα-
πτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θε-
ϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγο-
νε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολή-
πτου, ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα·
χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον
ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμ-
φίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὅχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ
τῶν Χερουβείμ· χαῖρε, οἶκημα πα-
νάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφείμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταύτῳ ἀ-
γαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ
λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι’ ἦς ἐλύθη παράβασις·
χαῖρε δι’ ἦς ἡνοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεὶς τῆς Χριστοῦ Βα-
σιλείας· χαῖρε, ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰω-
νίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλά-
γη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσε-
ως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς
Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἀν-
θρωπον· ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀ-
κούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἴ-
χθύας ἀφώνους, δρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θε-
οτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τό, πῶς
καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴ-
σχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυ-
μάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον·
χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δει-
κνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους ἀλό-
γους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δει-
νοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθη-
σαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλο-
κὰς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν ἀλιέων
τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκου-
σα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτί-
ζουσα.

Χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελόντων σω-
θηναι· χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου
πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ϲῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν
ὅλων Κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτε-
πάγγελτος ἥλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρ-
χων ὡς Θεός, δι’ ἡμᾶς ἐφάνη καθ’
ἡμᾶς ἀνθρωπος· δόμοιώ γὰρ τὸ δ-
μοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

Ἀλληλούϊα.

Ο α' χορὸς ἄρχεται τῆς ζ' ὁδῆς μέχρι

τῆς θ' (καὶ θυμῷ ὡς εἴθισται).

·Ωδὴ ζ!· Ο είρμός.

Ούκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητὸς εῖ.

Τροπάρια.

·Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

·Ἀνυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὅχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ· ἀμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὔφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

·Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

·Ιατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἔξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἣς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν αληρονομοῦμεν.

·Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

·Ρητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν ἱκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Δόξα.

·Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατρὸς ὁ Λόγος Ἄγνη· ὃν ἱκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καὶ νῦν.

·Ικετεύομεν, οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κλήνον τὸ οὖς σου, Ἄγνη, καὶ σῶσον τοὺς θλίψει, βυθιζούμενους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

·Ωδὴ η!

·Ο είρμός.

·Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

·Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

·Νηδύῃ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, Ἄγνη, ὡς φάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

·Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

·Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἴσταμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἀγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

·Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οι πρώην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυνοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι, πρώην χρηματίζοντες, λεπροί, ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἡττηγται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ νῦν.

Η κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι’ ἣς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἥρθημεν, χαῖροις Παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὁχύρωμα τῶν μελωδούντων Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦ μὴ θ! Ο είρμος.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἴερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαῖροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς ἀϊδίου, δύσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ

πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ωφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἀστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν Ἡλιον· χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στῦλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωήν, τὸ ἀνθρώπινον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἀμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλῇ· χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Δόξα.

Η περιστερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε Ἄειπάρθενε· Οσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Καὶ νῦν.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυνοφορήσασαν, διὰ μέγα, ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Αὕθις οἱ χοροὶ εἰς μέλος σύντομον δίχορον.

Αύτόμελον. Ἡχος πλ. δ!

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

‘Ως λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἄλλ’ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,

Ἴνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

* * *

Καὶ ὁ ἵερεὺς ἰστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἔμμελῶς τὴν Δ΄ Στάσιν τῶν Οἴκων

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· διὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς Ἀχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως·

χαῖρε, χορηγὲ θεῖκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ διὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς· χαῖρε, σὺ διὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίω ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε Ἅγιων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕμνος ἄπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἴσαρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ ὡδάς, ἀν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἄγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὃν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βιώσιν.

Ἀληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, δρῶμεν τὴν ἄγιαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἀπτουσα φῶς, δδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἀπαντας, αὔγῃ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἔχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύόρθητον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε, κρατήρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὀσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὁ φλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοῶν σοι πάντας.

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἅγια Ἅγιων μείζων.

Χαῖρε, Κιβωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὑσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἰερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ᾧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ᾧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἔμοῦ θεραπεία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἔμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὦ πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἅγιων ἀγιώτατον Λόγον (*ἐκ γ'*).

Δεξαμένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ὁῦσαι συμφορᾶς ὄπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βιῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ᾧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ᾧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἄδαμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὅψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγγέλων ὁφθαλμοῖς.

Χαῖρε, διτὶ ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, διτὶ βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἡλιον· χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ᾧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ᾧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

**Αὕθις οἱ χοροὶ εἰς μέλος σύντομον
δίχορον.**

Αὐτόμελον. Ἡχος πλ. δ!

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

Ὦ λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Ἄναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλεύθερωσον,

“**Ἴνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀ-**
νύμφευτε.

* * *

‘**Ο ἀναγνώστης·**

“**Ἄ**γιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄ-
γιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡ-
μῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀ-
νομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵ-
ασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον·
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀ-
φειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφί-
εμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλ-
λὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘**Ο**ἱερεύς· “**Ο**τι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεί-
α καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘**Ο** ἀναγνώστης· **Ἄ**μην.

Καὶ ἀναγνώσκει τό·
Αὐτόμελον. Ἡχος πλ. δ!

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νι-
κητήρια,

‘**Ω**ς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐ-
χαριστήρια,

‘**Ἄ**ναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θε-
οτόκε.

‘**Ἄ**λλ’ ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπρο-
σμάχητον,

‘**Ἐ**κ παντοίων με κινδύνων ἐλευ-
θέρωσον,

‘**Ἴ**να κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀ-
νύμφευτε.

‘**Ε**ἶτα τὸ **Κ**ύριε, ἐλέησον (**μ'** φορές).

Καὶ τὴν εὔχὴν ταύτην.

‘**Ο** ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥ-
ρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυ-
νούμενος, καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς
ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος,
ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαί-
ους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς
ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτη-
ρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελ-
λόντων ἀγαθῶν.

‘**Ἄ**υτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡ-
μῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις,
καὶ ἵθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς
ἐντολάς σου·

‘**Τ**ὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώ-
ματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς δι-
όρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
κακῶν καὶ ὀδύνης.

‘**Τ**είχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέ-
λοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν
φρουρούμενοι, καὶ ὀδηγούμενοι,
καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς
πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς
ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογη-
τὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

‘**Κ**ύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Tὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον
πάτερ.

Ο ιερεύς· **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡ-
μᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ τὰς ἐπομένας εὐχάς.

Εὔχῃ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἄ-
χραντε, ἀγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε
Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀν-
θρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει,
ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύ-
σιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις
συνάψασα, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων
μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων
βοήθεια, ἡ ἑτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς
σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν
Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδε-
λύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ,
τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις
καὶ πράξεις ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρει-
ώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἥδονῶν τοῦ βί-
ου δραθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον γενό-
μενον. Ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου
Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγ-
χνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ δύπα-
ρων χειλέων προσφερομένην σοι
δέησιν, καὶ τὸν σὸν Γίόν, καὶ ἡμῶν
Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ

σου παρόρησίᾳ χρωμένη, δυσώπη-
σον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοι τὰ φιλάνθρω-
πα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότη-
τος, καὶ, παριδών μου τὰ ἀναρίθ-
μητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με
πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐν-
τολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ
με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεή-
μων, καὶ συμπαθής, καὶ φιλάγαθος,
ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προ-
στάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντί-
ων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ
πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με,
καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου,
τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα,
καὶ τὰς σκοτεινὰς ὁψεις τῶν πονη-
ρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπε-
λαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με δύομέ-
νη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου
δόξης τοῦ σοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν
κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἡς
καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπερα-
γία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας
καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλαν-
θρωπίᾳ, τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ,
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡ πρέπει
πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εὔχῃ ἐτέρα
εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὅ-
πνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος
καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀ-
πὸ τοῦ ζιφεροῦ ὅπνου τῆς ἀμαρτί-
ας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ

νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς δρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ύλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὅπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

‘**Υ**περένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Γίῳ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

‘**Η** ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Γίος, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἡγιον, Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

* * *

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

‘Ο ιερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου

καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (*τοῦ ναοῦ καὶ τῆς ἡμέρας*), καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶτα ὁ ιερεὺς λέγει (*ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς*).

Εὔξωμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν.

‘**Υ**πὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

‘**Υ**πὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

‘**Υ**πὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

‘**Υ**πὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

‘**Υ**πὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

‘**Υ**πὲρ ἀναφρόύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

‘**Υ**πὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.

‘**Υ**πὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὔξωμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ε' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προανα-
παισαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς κειμέ-
νων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστια-
νῶν ὁρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὔσεβεῖς βα-
σιλεῖς. Τοὺς ὁρθοδόξους ἀρχιερεῖς.
Τοὺς κτίτορας τῆς ἀγίας ἐκκλησίας
ταύτης, τοὺς γονεῖς ἡμῶν καὶ διδα-
σκάλους καὶ πάντας τοὺς προαπελ-
θόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡ-
μῶν, τοὺς ἐνθάδε εὔσεβῶς κειμέ-
νους καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ ὁρθοδό-
ξους.

Εἰπωμεν καὶ ὑπὲρ ἔαυτῶν, τό·
Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον·
Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ χορὸς φάλλει τὸ Θεοτοκίον.

Ὕχος γ!

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας
σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀ-
γνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλα-
γείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε. Ποῖόν σοι
ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί
δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίστα-
μαι. Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι·
Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

**Οἱενὸς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ πιμίου
Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, ἐπλέγει.**

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡ-
μῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο χορός· Ἄμήν.

* * * * *